

سیر تحول GIS (۳)

مترجم: خسرو خواجه

طی سال گذشته، تکنولوژی کامپیوتری «GIS» به موارزات تحولات نرم افزاری و گونه گونی روش‌های تحلیلی، دامنه و کیفیت فراورده‌ها و هزینه کاربردی دستخوش تغییرات و پیشرفت شگرفی شده است. این اختلافات فاحش در تحقیق مطالعاتی که به تازگی انجام گرفته به عینه مشاهده شده است، اما آنچه که تاکنون تحول و تغییر نیافرته و امکان دارد که به مرابت مهمتر باشد این است که فاز بعدی پژوهش و توسعه «GIS» را باید باز دیگر روی مدلها و پرسنل‌های تئوری که همواره در پیش روی ما می‌باشد متمرکز کنیم و تابیل دارم که از «جهارچوب» خود به عنوان راهنمایی جهت پرسنل‌هایی که نیاز به پاسخگویی دارند استفاده نمایم.

چگونه باید چشم‌انداز را به توصیف درآورد؟
 من کار «GIS» را با استفاده از کارنامه‌های «Hollerith» و «جایگز خطی جهت تهیه نقشه‌های سیاه و سفید شروع نمودم. اوین نقشه «GIS» من برای محاسبه زمانی، در روی تنها دستگاه کامپیوتری دو میلیون دلاری داشتگاه هاروارد در سال ۱۹۶۵ فقط ۳۵ دلار مزینه برداشت. سرانجام بعد از ۳۰ روز تلاش تهیه اوین نقشعام به بایان رسید، خوشحالی زیادی به من دست داد. اما نقشعام از حیث داده‌های جغرافیایی در مراحل ابتدایی قرار داشت و امروزه با همان داده‌های اولیه من، من توان نقشه‌ای را در عرض یک دقیقه با اشاره به فرامین زبان انگلیسی یا گرافیکی کتابچه راهنمایی کامپیوتر و یا دید سه‌بعدی، زمینه رنگی، سایه و عوارض تولید نمود. اگرچه چنین نقشه‌ای مطمئناً از لجاظ ظاهری بهتر به نظر می‌رسد و لیکن اطلاعات زیادی در بر نخواهد داشت.

۳۲ / دوره سوم، شماره یازدهم

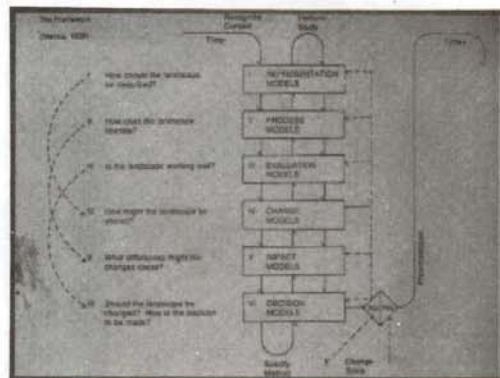
DELMARVA

178 - 180 - 182

اگر به این رابطه به عنوان مسئله‌ای که بین تئوری و ارتباطات وجود دارد، نگاه کنیم، پژوهش بر روی مدل‌های نمایشی باستی روی اهداف کاربران متمرکز شود.

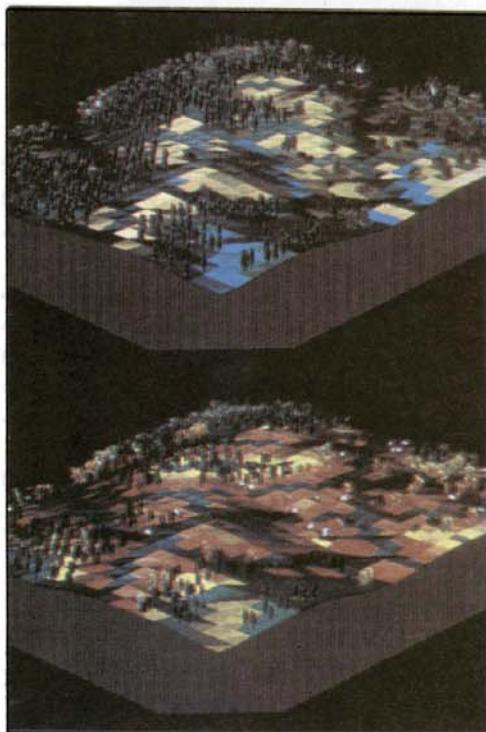
چشم‌انداز چگونه کار می‌کند؟

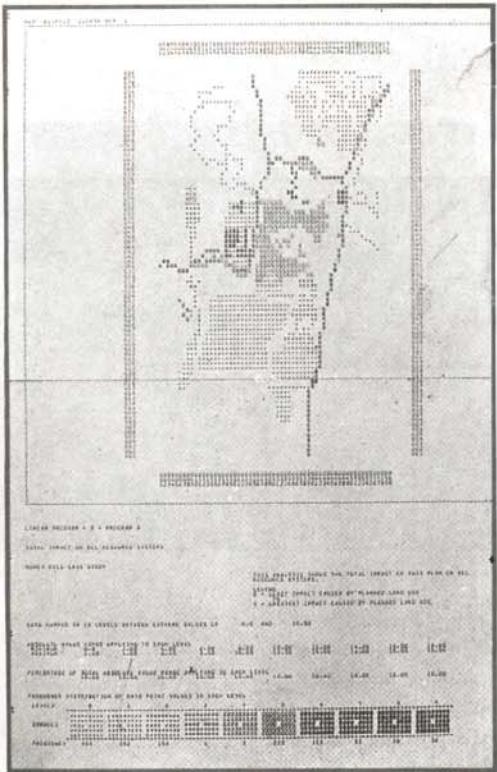
اساس پیشرفت مدل‌های پردازشی اولیه «GIS» بسیار ساده بودند. به طور نمونه، طبقه‌بندی نقشه‌های غربالی یا ادغام و ترکیب لایه‌ای را می‌توان پرشمرده که همگی آنها را می‌شد با روشهای ترسیم دستی تولید نمود. مسیس زیانهای کمی فرمات ثابت و تحلیل فضایی معروف گردید که می‌توانست برای داده‌های نقشه‌ای به کار گرفته شود. آنگاه شاهد مدل‌ها بسته‌بندی شده پیشتری شدیدم که برای انجام تحلیلهای مفظعی، مدل‌های کمی گوی هواء، مدل‌های کمی آب، مدل‌های فرسایشی و غیره به کار برد من شد. در سالهای اخیر شاهد توسعه برنامه‌های نرم‌افزاری بودیم که ضمن سازگاری از راحتی

کمیت و کیفیت داده‌ها برای «GIS». همواره از مسائل عمده و قطعنی به شمار می‌رود. مطالعات اولیه محدود به متابع داده‌های شده که قبل از آنها نقشه نهیه گردیده و با برای کاربرد کامپیوتری در شبکه‌ها یا پیشگویی‌های تقوییمی بازنگری نقشه‌ها از آنها استفاده گردیده است. فرض بر این است که نمایش داده‌ها یعنی نقشه درکی از فرآیند بنایی و شناخت نقشه‌ای است که ارائه می‌کند. اکنون به روال عادی، داده‌ها را از چندین منبع با ساختارهای متفاوت با هم ترکیب و ادغام می‌کنیم و بدینه است که توانایی کسب و تحصیل داده‌ها با سنجش از دور در زمان واقعی تأثیر بسیاری در «GIS» دارد. اما سوال اینچاست که با نمایش پیش‌داده‌ها، آیا به اطلاعات پیشتری درباره جهان دست می‌باشیم.

در اوائل دوران «GIS»، «بن تهیه کنندگان» نقشه که در پی برتری کارت‌وگرافی بودند و «برنامه‌برزان» که نیاز به نمایش کافی داده‌ها ساختند نتش فراوانی وجود داشت ولی در حال حاضر این مسائل از بین رفته است. امروزه اعتقاد نداوم که پژوهش و تحقیق بر روی مدل‌های نمایشی نیاز به تأکید عمده داشته باشد. در حال حاضر از سیستمهای چندواسطه‌ای برخوردار و با استفاده از ترکیب و ادغام تکنولوژی کامپیوتر و ویدئویی، توانایی تولید نظرهای پرسیکتیو را در زمان واقعی داریم و در نتیجه من توانیم تمامی چشم‌اندازها را در پیش چشم خود داشته و تمامی جهات آنها را مطالعه و بررسی نمائیم. ما در آینده شاهد نداوم نوآوری، توسعه تکنیکی و افزایش کارآیی در جمع‌آوری، ذخیره و نمایش داده‌ها خواهیم بود و این چیز تحولات و پیشرفت احتمالاً در دستگاههای سخت‌افزار بسیار بسیار خواهد آمد. ولیکن ما هنوز مشکل به دقت بصری و تعبیرات متفاوت فردی کاربران سنتیم. نمایش اطلاعات (داده‌ها) باید تا اندازه‌ای بهتر باشد.

«GIS»، چگونه در مدل‌های فرآیندی تأثیر و عمل خواهد نمود تا درک و شناختها را از اثرات فعل و اتفاقی، پیچیده و مركب، جمعی تغییرات در طی زمان و مکان و اختلال در فراسوی حیطه «GIS» بالا ببرد و در همین راستا، می‌توان سانحه چرنوبیل را در روسبه به خاطر آورد.

آیا چشم‌انداز را باید تغییر داد؟

تصمیمات مبنی بر تغییر چشم‌انداز چگونه گرفته می‌شود؟ از پدرو ورود «GIS» به صحن، اعتقاد بر این بود که اطلاعات می‌تواند بر تصمیمات اثر بگذارد. فرض بر این بود که متخصصین دست اندک کار «GIS» باید اطلاعات گردآوری را سازمان‌دهی و به نظم و ترتیب درآورده تا کاربران با طرح سوالاتی پاسخ خود را به صورت گرافیکی دریافت دارند و در نتیجه به تصمیم‌گیرندگان در جهت تهیه پاسخهای مناسب برای کارهای در دسترس کمک می‌شود. در اینجا باز تأکید می‌شود که هدف، کمک و پاری رساندن به تصمیم‌گیری است.

از همان ابتدای مطالعه «DEL MARAV ۱۹۶۷» نشنهای متفاوتی از معیارهای سیاسی تهیه شد تا تضادها و موافقتهای مربوط به توسعه و حفاظت زمین مقایسه گردد. در مطالعات اولیه، واکنشهای عمومی

زیادی برای کاربران پرخوردار بودند. هم‌اکنون برای کاربر خیلی مهم است که مدل‌های خود را مشخص کند و لذا دانستن قابلیت مدل‌ها اهمیت فرازینده‌ای پیدا می‌کند. چگونه بی به قابلیت مدل‌ها می‌پریم و چگونه «GIS» درجه تردید را منعکس می‌دارد؟ عملیات «GIS»، نیاز به تهیه پردازش‌های فضایی و زمانی متنوع دارد. جهان واقعی نمونه‌های زیادی در خود دارد ولیکن چه مقدار از تحلیلهای امروزی «GIS» هنوز پوشش ساده یا تهیه نقشه غربالی است؟ «GIS»، چگونه به ما کمک می‌کند تا فعل و انفعالات پیچیده فرآیند در طی زمان و مکان را بفهمیم؟

آیا چشم‌انداز به خوبی کار می‌کند؟

مطالعات اولیه «GIS» مستلزم مدل‌های ارزیابی و از پیش تعیین شده‌ای بودند که باید فرض با مجموعه داده‌های از پیش مشخص شده سازگاری داشته باشد و در اغلب موارد چیزی بیشتر از بازارآفرینی نقشه‌ها یا شاخص‌های مجرد نبودند. سپس پرونده و ارتباط مدل‌های پردازشی بررسی که هر یک متربک ارزیابی خود را دارا بودند، مسئله قدیمی «سبب و پرنتال» را پدید می‌آورد و بدین ترتیب باید گفت که در گذر از این مرحله اولیه، پیشرفت چندانی نکردیم. در حقیقت ممکن است با اندل ارزیابی ای و رویرو شویم که دارای اضافی باشد مگر اینکه بتوان روشهایی یافت که بدون انتکاء به یک متربک ارزیابی معمولی (و هنوز متجدد)، مدل‌های ارزیابی مختلفی ساخت که قابل فهم و درک باشند.

چگونه می‌توان چشم‌انداز را تغییر داد؟

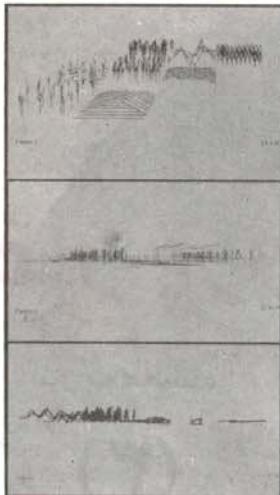
وقتی مدل‌های تغییر را مورد بررسی قرار می‌دهیم متوجه می‌شویم که «GIS» محدودیت فراوان دارد. «GIS» همواره برای سیستمهای ثابت و شناخته شده به کار برد می‌شود و تداوم تأکید بر زوی نقشه به عنوان «فرآورده» بازتاب این برداشت است.

هم اکنون پژوهش گسترده و همچنانه‌ای در توسعه نرم‌افزارهای هوشمند در جریان است که ضمن پادگیری و فرآوری «دانش» می‌توان آنرا در مدیریت تغییر به کار برد. هم‌اکنون می‌توانیم تغییر و دگرگونی را در زمان واقعی شناسان دهیم و دست کم تا حدی می‌توانیم آینده را شبیه‌سازی نماییم. تکنولوژی رؤیت واقعیت وجود دارد و آینده را می‌توان بهمنایش درآورد. اما مسئله اینجاست که چه آینده‌ای را می‌خواهیم در پیش چشمان و رؤیت خود داشته باشیم و در این رهگذر «GIS» چگونه نوآوری و اختراع را در هم ادغام خواهد نمود؟

چه اختلافاتی ممکن است باعث تغییرات شوند؟

انگیزه بسیاری از بودجه تحقیقات و کاربردی اولیه «GIS» دستیابی به مدل‌های اثر برای هزینه کردن سرمایه‌های کلان و زیربنای از قبل بزرگ‌ها، فرودگاهها و شهرسازی بود. در اواخر سال ۱۹۶۰ یعنی در همین دوره زمانی آزمایشگاه دانشگاه هاروارد برای گرافیکهای کامپیوتری قوانین ملی محیط زیست امریکا تأسیس گردید.

هم اکنون پیچیدگاهی‌ای مدرن و جدیدی را می‌شناسیم. برای نمونه،

گذاشته است که می‌توانیم از آنها برای پیشیرد اهداف کارمان دست به انتخاب بزنیم، س్والاتی را که من مطرح کرده‌ام جدید و تازه نیستند بلکه حاصل ۳۰ سال تحقیق و تجربه و زمینساز و آینده «GIS» و کاربری‌های تخصصی‌اش به ویژه آن دسته از فعالیت‌های عمومی که مستلزم پکارچه کردن تحقیقات و پژوهش‌های رشته‌های گوناگون تخصصی و حرفه‌ای و الهام‌بخش آزمایشگاه‌گرافیک‌های کامپیوتری است و هنوز هم محور تحقیقات ما را تشکیل می‌دهد می‌باشد.

درباره کامپیوتر کمتر بود. امروز در دانشگاه‌ها و رو به مردم در میان علوم مردم، شاهد اولین نسلی هستیم که بدراختی با کامپیوتر کار می‌کند. در حقیقت در حال حاضر کاربرد «GIS» از ابزار ضروری موقوفت در برنامه‌ریزی فضایی و مدیریت دانسته و از کامپیوتر به عنوان شرکای خود در تصمیم‌گیری حرفه‌ای استفاده می‌شود.

با وجود موقوفتها که تاکنون به دست آمده است معاذالک هنوز با پیچیدگی‌های روبرو هستیم. در آینده مدل‌های تصمیمی در «GIS» چه اثری خواهند گذاشت؟ اگرچه با تمرکز دادن، دسترسی به کامپیوتر شبکه‌ای شخصی و ارتباط بین شبکه‌ها افزایش یافته است ولی با این وصف تا چه میزان می‌توان «GIS» را شخصی و فردی نمود؟ «GIS» با تصمیمات فردی به خوبی کار نمی‌کند. ما نمی‌توانیم احساسات، بی‌تصمیمی و تردید با تنافض و بی‌ثباتی در «GIS» را بیان داریم. تازه در ساره تصمیم‌گیری‌های مربوط به چشم انداز با مسائل ملموسی روبرو می‌شویم که باید همواره آنها را در این گونه تصمیم‌گیری‌ها در مدنظر داشت.

«GIS» چگونه خواهد توانست بدون توجه به مقررات اداری حاکم بر کشور، تغییری را در بعد تصمیمات متنوع فردی به عمل آورد؟ آیا «GIS» روبه‌رهه برای عوم خوب است یا اینکه باید فقط در انحصار کاربران نظامی، دولت یا شرکت‌های عمدۀ باشد؟ آیا «GIS» بایستی در خدمت بهره‌وری عمومی در سطح جهانی قرار گیرد؟

پرسش‌های سی‌ساله

دست‌اندرکاران «GIS» در نامی جنبه‌های کاریشان با پرسش‌های از جمله در نمایش فرآیند، ارزیابی، تغییر، اثر و مدل‌های تصمیمی روبرو هستند. سی سال تحقیق و پژوهش و نوآوری فهرست وسیعی در اختیارمان

